

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Dissolució de les Corts i convocatòria d'eleccions

Amb data 7 del corrent han estat signats pel President de la República el Decret de dissolució de les Corts i el de convocatòria d'eleccions generals de diputats, que es celebraran a tot Espanya el diumenge 16 de febrer, fent-se dues setmanes després o sigui el primer diumenge de març, en les circumscripcions on calgui, la segona votació, havent-se d'obrir les Corts el dia 16 de març.

No cal pas explicar en aquests moments ni fer cap comentari de les causes que han produït la present situació política.

Els polítics fa temps que ens deixaren entreveure que volien anar a la consulta electoral. El senyor Francesc Cambó, en les darreres conferències a Catalunya, i el senyor Gil Robles a la resta d'Espanya, com els demés prohoms dels partits de dretes, volien fer una consulta al poble, puix per les crisis i fets interns del Govern s'ha fet necessària la dissolució i convocatòria de noves eleccions legislatives.

Ara, amb l'espai de la campanya electoral, a jutjar per les notes dels partits d'esquerra, riurem de debò, ja que podrem veure com els partits d'esquerra burgesos burgesos, comunistes, anarquistes, sindicalistes i socialistes, faran una coalició que seria el fracàs més gros que podrien tenir els partits d'esquerra, puix jamai els comunistes anirien d'acord amb les teories dels partits d'esquerra burgesos que acapdillen els senyors Sánchez Roman, Martínez Barrio, etc., puix els partits d'extrema esquerra voldrien implantar una sucursal de Rússia i una dictadura del proletariat, o sigui una revolució dins el règim.

Crec convenient i imprescindible que en el món polític hi hagi un partit fiscalitzador que controli l'obra de govern i que aquest sigui d'esquerra, però no veig factible ni cap en la hipòtesi pactar amb partits que vulguin destruir tot el què ha permès fer grans la nostra Espanya i Catalunya.

Els partits d'ordre, els partits de dreta, com són Lliga Catalana i Acció Popular, els dos partits més fermes, tenen assegu-

rad a Catalunya la victòria, ja que nosaltres, els catalans, recordem encara les desastroses actuacions dels partits d'esquerra a Catalunya i per altra banda recordem el partit que portà l'eficàcia política de la gran obra de la Renaixença, de la Mancomunitat i el que actualment està refent la Generalitat de Catalunya.

Catalunya no vol ésser una sucursal de les esquerres de Madrid, ni vol ésser tampoc una sucursal de Rússia. Volem el què és nostre i no el dels altres.

Malagraïts de mena

Eusebi: Com et prova l'any nou, Pauet?
Pau.—Tots em proven igual a mi els anys, Sebi; el que no em prova igual són els esdeveniments que passen durant els seus dotze mesos.

E.—Sempre estàs de broma tú.

P.—Què vol dir estàs de broma? Vejam que té més, el 31 de Desembre o bé el primer de Gener? Tots els dies són sants i bons pels que estem en gràcia de Déu, Sebi; no en tinc de manies, jo.

E.—Què vols dir que no és una mania això de fer LA VALL DEL MOGET? Sense aquest romanço també passaríem.

P.—Vaja; un altre que no ha filat d'avui; romanço i mania; així digues que el cavar la vinya també és una mania, perquè sense cavar-la també passaríem.

E.—Bé, bé, però llavors potser ens tocaria anar a beure a la riera.

P.—Ja; doncs sense LA VALL DEL MOGET ens tocaria anar a saber a Salamanca. M'agradaria que em diguessis, quan no hi havia aquest setmanari, si l'havies vist mai un estat de comptes de l'Ajuntament com aquest any.

E.—Sí; típs amb l'estat de comptes.

P.—Sinó; ja considero que no t'interes-

B. Binué i Torrents

ODONTÓLEG (Dentista)

Visita els Dimarts, Dijous i Dissabtes de 9 a 12 dal matí

Doctor Robert, 29 « Granollers

sa gaire, ja; a vosaltres el què us va bé és que no us empenyin per pagar el consum, això és el que voleu; el demés us és completament igual. Què vol dir que els carrers semblin un femer i els camins estiguin fets una vergonya; tan sols tingueu vot com els bons i no us toquin la butxaca, ja n'hi ha prou.

E.—Per què creus que fa tantes obres aquest Ajuntament d'ara? No li quedés una bona *moma*, que no hi tindria tant d'interés a fer millores, no.

P.—Al menys m'agrada que ho entens; ara calcula: si l'Ajuntament d'ara, fent tantes millores s'omple les butxaques, figura't quan manaven els teus, que no donaven ni un jornal a fer, com els devia anar la cosa.

E.—Què vols dir amb això?

P.—Què vull dir? Que sou una colla de malagraïts. A vosaltres us convé un Alcalde que es passegi amb les vostres suades, que no us doni comptes de res, que quan va de *juerga* a Barcelona us digui que hi va per fer rebaixar les cèdules, que us faci entendre que no fa cap millora per no haver d'apujar el consum, que el dia de les eleccions es quedi els diners dels diputats i a vosaltres us faci anar a votar a peu com una colla de bens; en fi, Sebi, us convé un que se us vengui com uns xinos; no sé si m'entens.

E.—No tant, Pauet, no tant!

P.—Que no tant, dius? Vejam explica'm què es feia dels diners, anys enera, llavors dels liberals monàrquics; perquè no sé si t'en recordes tú, però aquesta colla que ara us feu passar per *esquerres*, abans us deien liberal monàrquics; que consti.

E.—Bé i què?

P.—Res, home, res; que no es gastava ni cinc en obres públiques ni en res; encara el Municipi de La Roca sempre havia empenyat, ja ho veus.

E.—Així vols dir que s'els quedaven.

P.—Epl, para el carro; no et dic tant, jo. Jo et dic és que mai no s'havien fet tantes obres com ara, ni l'Ajuntament havia pagat tan bé com ara.

E.—Saps què? Deixem-ho córrer. A Déu Pauet.

P.—A Déu, Sebi, a Déu.

PAU DE LES ANSIES